

CESTOVATELSKÝ SPECIÁL

ing. JIŘÍ HANZELKA

ing. MIROSLAV ZIKMUND

Kdo z dnešních cestovatelů by je neznal? A nejen cestovatelé. Znají je i veteránisté, znají je jistě všichni „Tatrováci“ a možná je zná i hrstka řidičů běžných aut. Nebyli prvními, kdo se vydal na cesty. Nebyli možná ani těmi, kdo dokázali jako cestovatelé nejvíc. Měli, a vlastně stále mají, jakousi zvláštní auru. Podle mne je to tím, jak málo (vlastně nic) dokázala Tatra v dobách socialismu získat z velkého úspěchu, kterých dosáhli s Tatrou 87 po Africe, Jižní Americe a následně s Tatrou 805 po Asii a Oceánii.

Jiří Hanzelka se narodil na Štědrý den roku 1920 v moravském Štamberku, poblíž Kopřivnice. Díky zaměstnání otce v Tatře měl k této značce blízko, ale nebyl „od fochu“. Vystudoval obchodní akademii a po druhé světové válce mohl dokončit i vysokou školu. Vzhledem ke své aktivní účasti na událostech v roce 1968 byl nucen Jiří Hanzelka přestat publikovat a stáhnout se z veřejného života. Zemřel v Praze 15. února 2003.

Miroslav Zikmund je plzeňský rodák. Narodil se 14.2.1919. Po druhé světové válce dokončil Vysokou obchodní školu, kde se seznámil s Jiřím Hanzelkou. Ovládal pět jazyků, a přesto se učil další. I pro něj znamenali události roku 1968 stopku. Dnes je mu úctyhodných 95 let.

V roce 1946 začali oba mladí pánové pracovat v Tatře Kopřivnice. To již začínali plánovat svoji velkou cestu. V období let 1947-1950 společně vyjeli Tatrou 87 do Afriky a následně do Jižní Ameriky. Zajímavá jsou čísla z těchto cest dva H+Z. Celkem strávili na cestách tři a půl roku. Projeli 44 zemí, najezdili 62 tis. km, natočili 11 kilometrů filmu, napsali přes 700 reportáží pro rozhlas a dalších asi 300 pro tisk. Na přelomu let padesátých a šedesátých vyjelo duo Hanzelka + Zikmund na cesty znovu. A znovu Tatrou. Tentokrát však Tatrou 805. Cílem byla Asie a Oceánie. Cestovat nepřestal ani v pokročilém věku. Na počátku devadesátých let navštívili Rusko, Austrálii a Nový Zéland. Na všem se podíleli společně, i na psaní knih.

Tatra nedokázala využít přínosu Hanzelkových a Zikmundových cest. Přestože dvojice vozila objednávky na Tatro 87 ze všech koutů světa, kopřivnická Tatra byla hluchá. Jediné, co zbylo, jsou vozy, které můžete obdivovat v muzeích. Tatro 87 v Národním technickém muzeu v Praze a „Kačenu“ Tatro 805 v Kopřivnici. A také krásné knihy, které patří k tomu nejlepšímu z cestovatelské literatury, mohu-li to tak nazvat.

Text: Michal Primák

Foto: Archiv Michala Primáka